

bp Ryszard Bogusz

Piękno Bożego Stworzenia

Już wakacje! Radość ogarnia dzieci, młodzież i dorosłych. Można będzie odpocząć. Na nowo nabrać sił do pracy i nauki, będzie można „naładować wyczerpane akumulatory”. Jeden z moich znajomych powiedział mi, że on nie potrzebuje wakacji. Najlepiej odpoczywa w domu. Oczywiście można i tak. Osobiście nie zgadzam się z takim poglądem, bo odpoczynek powinien być też aktywny i poznawczy.

Gdy przebywam na urlopie, niejednokrotnie z serca wypływa radość z Bożego stworzenia, a z ust słowa, pięknej pieśni:

*Gdy na ten świat spoglądam wielki Boże,
Coś stworzył go wszechmocnym Słowem
Swym, Gdy myśl ma ludów policzyć nie
może, Które na świecie rozmnożyłeś tym,
Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci, Jak
wielkiś Ty, jak wielkiś Ty.*

Wakacje, to szczególnie czas, gdy możemy zastanawiać się nad wielkością i pięknem Bożego stworzenia. Przemierzamy góry, lasy, morza, jeziora i w zachwycie pytamy: Kto to stworzył? Podziwiamy artystów, którzy malują przepiękne pejzaże, kwiaty, zwierzęta, ludzi. A przecież rzeczywistość daleko przewyższa najdoskonalsze artystyczne dzieła. Tylko przyzwyczajenie sprawia, że na wszystkie cuda Bożej mądrości i łaski patrzymy obojętnie i bez podziwu.

Gdy dochodzą do nas ponure obrazy pustkowia z innych planet, gdy widzimy

tylko skałę, piach i pył, powinniśmy Bogu być wdzięczni, że osadził nas w takich, a nie innych warunkach. Ziemia jest piękna w swoich barwach, pełna przeróżnych żywych istot, roślin i zdarzeń. I choć czasem dochodzi do konieczności walki z żywiołem, to jednak nic nie może zastąpić nam tej przepięknej krainy, w której żyje człowiek. Wszędzie widoczne jest znamię Bożej mądrości i wielkości, zarówno w budowie materii nieożywionej, jak i żywych organizmów. A słowo „stworzyć” może być użyte tylko w odniesieniu do Boga, który coś stworzył z niczego. Stworzył swoim Słowem.

Król Dawid w Psalmie 8 zatytułowanym: „Wszechświat i człowiek świadkami chwały Bożej”, tak wielbi Boga:

*Panie, Władco nasz, jak wspaniałe jest
imię Twoje na całej ziemi! Gdy oglądam
niebo Twoje, dzieło palców Twoich, księżyc
i gwiazdy, które Ty ustanowiłeś...
Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz,
lub syn człowieczy, że go
nawiedzasz?*

Cieszymy się więc z wakacji. Niech one staną się dla każdego z nas okazją dostarczenia Bożej mądrości i wielkości, które widzimy w dziele stworzenia a które oglądamy wokół siebie. Prośmy też Boga, by pozwolił nam szczęśliwie powrócić z wakacji i nadal chwalić i wielbić Jego święte imię.

bp Ryszard Bogusz